

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623200882
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2023:5623200882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, vo veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava - Petržalka, proti žalovanému H. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A.Á. T. XXX/XX, o zaplatenie 174,49 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu (ďalej „žaloba“), doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš (ďalej „súd“) elektronicky dňa 28. 03. 2023, uplatnil žalobca voči žalovanému sumu 174,49 eura s úrokmi z omeškania 5 % ročne od 24. 06. 2022 do zaplatenia, náklady, spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 36,93 eura a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 06. 2022 mu postupca and G. F. Z. C. L., a.s., pobočka zahraničnej banky (ďalej len „postupca“) postúpil pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 21. 01. 2019 Zmluvu 2019_SK_00114810, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe tejto zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky s tým, že podmienky čerpania, splácania a podmienky pre neplnenie zmluvných povinností boli upravené v zmluve a vo VOP. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu neplnil pohľadávku riadne a včas, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a tak postupca podaním zo dňa 16. 06. 2021 oznámil žalovanému, že dňom 16. 06. 2021 vyhlásil celý úver za predčasne splatný. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu 174,49 eura, ktorá tvorí istinu. Ako náklady, spojené s uplatnením pohľadávky, si žalobca uplatnil trovy právneho zastúpenia v súvislosti s predžalobnou výzvou.

2. Podaním zo dňa 10. 05. 2023, doručeným súdu dňa 10. 05. 2023, žalobca na výzvu súdu doplnil skutkové tvrdenia a uviedol, že dňa 21. 02. 2019 žalovaný, ako dlžník a postupca, ako veriteľ, uzatvorili zmluvu o povolenom prečerpaní, predmetom ktorej bolo poskytnuté povolené prečerpanie vo výške 99,- eur. Kontokorentný úver umožňuje prečerpať finančné prostriedky na vlastnom účte. Akonáhle však na účte dôjde k vyčerpaniu vlastných prostriedkov, sprístupní sa mu možnosť peniaze vyberať aj naďalej. Povolené prečerpanie na účte sa môže opakovať, čiže keď predchádzajúcu „pôžičku“ splatí, môže často z princípu revolvingu znovu využiť čerpanie prostriedkov do mínusu. V uvedenom prípade teda nebolo dojednané plnenie v splátkach a bolo výlučne na vôli klienta, kedy a ako poskytnutý úverový rámec splatí. Ku dňu 21. 01. 2019 zostatok na účte žalovaného bol 0,00 eura. Žalobca konkretizoval debetné operácie, realizované žalovaným v období od 31. 01. 2019 (prvýkrát výber v hotovosti mínus 50,- eur) až do 23. 11. 2020, pričom za celú dobu žalovaný vyčerpal z účtu sumu 10 944,41 eura (platba kartou, výber hotovosti a bezhotovostný prevod). Za túto dobu boli zaúčtované poplatky vo výške 213,- eur a predstavujú súčet

položiek - poplatok za upomienku (15* 3 eur) a za vedenie balík služieb (21* 8 eur). Debetné úroky boli vyúčtované vo výške 28,12 eura. Súčet debetných operácií na účte žalovaného potom predstavuje sumu 11 185,53 eura. Za dobu od 21. 01. 2019 do 23. 11. 2020 boli na účte žalovaného vykonané kreditné operácie - úhrady vo výške 11 011,04 eura. Žalobca tvrdil, že žalovaný sa do povoleného prečerpania vo výške 15,58 eura dostal obratom zo dňa 23. 11. 2020 vo výške 19,29 eura. Po tomto dátume vykonal výbery z účtu vo výške 109,53 eura, takže je zrejmé, že žalovaná suma vo výške 174,49 eura pozostáva z vyčerpaných finančných prostriedkov vo výške 102,71 eura, debetného úroku vo výške 13,49 eura a poplatkov vo výške 62,- eur.

3. Žaloba s prílohami, ako aj podanie žalobcu zo dňa 10. 05. 2023, boli žalovanému doručené dňa 18. 05. 2023 spolu s uznesením súdu zo dňa 11. 05. 2023, č. k. 6Csp/14/2023-142, ktorým bol žalovaný vyzvaný, aby sa k žalobe vyjadril v lehote 10 dní. Zároveň mu bolo doručené aj poučenie spotrebiteľa podľa § 292 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

5. Z listinných dôkazov, predložených žalobcom, vyplýva, že G. F. Z. C. E. L., a.s., pobočka zahraničnej banky, Bratislava, ako postupca, uzatvoril so žalobcom, ako postupníkom, dňa 23. 06. 2022 Zmluvu o odplatnom postúpení pohľadávky č. 62022_1225_ZOPP_2022_CWR SK a podľa prílohy k tejto zmluve predmetom postúpenia bola aj pohľadávka voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania. Tým mal súd preukázanú vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu.

6. Podľa označenia žalovaného v zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje nárok a jej obsahu, predmetom konania je nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu, bez príslušenstva, neprevyšuje 1 000,- eur, súd v zmysle § 297 písm. b) CSP rozhodol bez nariadenia pojednávania verejne vyhláseným rozsudkom dňa 20. 06. 2023 o 08.45 hod. V súlade s ustanovením § 219 ods. 3 CSP miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 12. 06. 2023.

7. Uplatnený nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy, takže súd postupoval v súlade s procesnými predpismi podľa § 290 a nasl. CSP. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril, preto v zmysle ustanovenia § 151 ods. 1 CSP súd považoval za nesporné, že právny predchodca žalobcu G. F. Z. C. E. L., a.s., pobočka zahraničnej banky, uzatvoril so žalovaným dňa 21. 01. 2019 Zmluvu o povolenom prečerpaní (ďalej „Zmluva o povolenom prečerpaní“) na základe žiadosti o poskytnutie úveru a udelenie súhlasu so spracovaním osobných údajov, podpísaných žalovaným dňa 21. 01. 2019. Ako nesporné súd posúdil aj listinné dôkazy, predložené žalobcom. Pretože však žalovaný, ako spotrebiteľ, nebol v konaní zastúpený advokátom, súd aj bez jeho výslovných tvrdení skúmal, či Zmluva o povolenom prečerpaní neobsahovala ustanovenia, ktoré by spôsobili značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, či táto zmluva má zákonom stanovené náležitosti a či je uplatnený nárok v súlade s hmotným právom. Úver, poskytnutý žalovanému na základe zmluvy o povolenom prečerpaní, je spotrebiteľským úverom podľa § 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu 31. 12. 2019 (ďalej len „ZSÚ“). Zároveň na daný zmluvný vzťah súd aplikoval aj príslušné ustanovenia Obč. zák.

8. Preskúmaním listinných dôkazov súd zistil, že v Zmluve o povolenom prečerpaní je uvedená suma 99,- eur ako dlžníkom požadovaná suma prečerpania a zároveň minimálne akceptovaná suma, avšak s dodatkom „bankou schválená suma povoleného prečerpania Vám bude oznámená“. Ako maximálna suma povoleného prečerpania je v zmluve uvedených 6 000,- eur. Podľa tvrdenia žalobcu v podaní zo dňa 10. 05. 2023, žalovanému veriteľ účtoval poplatok za vedenie balíka služieb 21x po 8,- eur. Zmluva o povolenom prečerpaní však neobsahuje jednoznačné dojednanie poplatku - v bode 15 je uvedená hodnota 0,10 % z limitu mesačne, ale len ak povolené prečerpanie nie je súčasťou balíka služieb. Odhliadnuc od toho, že sa jedná o neurčité dojednanie, pokiaľ by suma 8,- eur predstavoval 0,10 % z povoleného limitu, tento by predstavoval sumu 8 000,- eur.

9. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia výška povoleného prečerpania na bežnom účte žalovaného nebola dojednaná určite a zrozumiteľne, čo zákon sankcionuje neplatnosťou.

11. V zmluve o povolenom prečerpaní bola stanovená fixná úroková sadzba 14 % ročne, platná ku dňu 21. 01. 2019 a k tomu istému dňu bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) 12,04 % ročne a aj výška odplaty, vypočítaná podľa platných predpisov, mala predstavovať 12,04 %. Nakoľko v zmysle ZSÚ predstavuje RPMN celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť za poskytnutý úver, RPMN nemôže byť nižšia ako úroková sadzba, pretože úroky z úveru predstavujú náklady spotrebiteľa, spojené so spotrebiteľským úverom. Potom hodnota 12,04 % ročne, uvedená v zmluve ako RPMN a v takej istej hodnote aj výška odplaty, nezodpovedajú dojednanej úrokovej sadzbe, takže zmluve o povolenom prečerpaní je uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov.

12. Žalobca tvrdil, že postupca podaním zo dňa 16. 06. 2021 oznámil žalovanému, že dňom 16. 06. 2021 vyhlásil celý úver za predčasne splatný. Na preukázanie tohto tvrdenia predložil upomienku č. 2 zo dňa 04. 01. 2021, ktorá sa však týkala nepovoleného prečerpania úverového limitu povoleného vo výške 99,- eur a prečerpanie predstavovalo sumu 21,98 eura. K samotnému zosplatneniu úveru malo dôjsť ku dňu 16. 06. 2021, čo postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 16. 06. 2021.

13. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s ustanovením § 565 Obč. zák. veriteľ môže zosplatniť úver len v prípade, ak to bolo dohodnuté. Predloženou zmluvou o povolenom prečerpaní však nebolo dohodnuté zosplatnenie úveru takým spôsobom, ako je upravené v § 53 ods. 9 Obč. zák. - podmienky predčasného splatenia úverového rámca vôbec neboli zmluvne dojednané, len zmluva odkazuje na obchodné podmienky. Navyše žalobca nepreukázal a ani netvrdil, že na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák. upozornil žalovaného najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a že ho súčasne upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Odhliadnuc od toho, že upomienka č. 2 sa týkala prekročenia, ktoré je upravené v ust. § 18 ZSÚ, táto listina neobsahuje uvedenie splátky s nezaplatením ktorej sa žalovaný mal dostať do omeškania. Navyše upomienka č. 2 zo 04. 01. 2021 by ani nemohla byť posudzovaná ako upozornenie podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., pretože podľa ust. § 565 Obč. zák. právo zosplatniť môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Nakoľko veriteľ mal úver zosplatniť ku dňu 16. 06. 2021, mohol tak urobiť za predpokladu, že lehoty, určené v § 53 ods. 9 Obč. zák. by uplynuli do 31. 05. 2021. Potom nebolo preukázané platné zosplatnenie úveru tak, ako to tvrdil žalobca, pričom v zmysle ust. § 294 CSP neprichádza do úvahy ani prípadná zmena žaloby (zmenou žaloby je aj zmena skutkových tvrdení).

14. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody mal súd preukázané, že úver, poskytnutý žalovanému na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní, je vzhľadom na právnu úpravu § 11 ods. 1 písm. c), d) ZSÚ bezúročný a bez poplatkov. Navyše žalobcom tvrdené poplatky nezodpovedajú ani zmluvných dojednaniam, pričom podľa § 9 ods. 9 ZSÚ veriteľ nemôže od spotrebiteľa požadovať úroky, poplatky alebo akékoľvek iné plnenia, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ by akékoľvek poplatky vyplývali zo všeobecných obchodných podmienok alebo z cenníka veriteľa, tieto dokumenty vyhotovil veriteľ a pokiaľ by aj žalovaný mal možnosť oboznámiť sa s nimi pred podpisom zmluvy, nemohol ovplyvniť ich obsah, preto sa v zmysle § 53 ods. 2, 3 Obč. zák. tieto nepovažujú za individuálne dojednané.

15. Žalovaný nepoprel tvrdenie žalobcu o výške debetných aj kreditných operácií, preto súd vychádzal z podania žalobcu, ktorý tvrdil, že žalovaný vyčerpal finančné prostriedky celkom vo výške 10 944,41 eura a uhradil sumu 11 011,04 eura. Žalovaný teda uhradil finančné prostriedky, ktoré mu boli bankou poskytnuté, v celom rozsahu a nakoľko úver je bezúročný a bez poplatkov, nevznikla mu povinnosť uhrádzať žalobcom tvrdené úroky ani poplatky. Preto súd žalobu zamietol.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje bez návrh a výrok o trovách musí byť súčasťou rozhodnutia aj vtedy, ak úspešnej strane trovy konania nevznikli.

19. Náhradu trov konania si uplatnil iba žalobca, ktorý však úspešný nebol. Žalovaný, ktorý mal v konaní plný úspech, si náhradu trov konania neuplatnil, zo spisu mu žiadne trovy nevyplývajú a nakoľko bol v konaní pasívny, nie je možné zistiť ani jeho stanovisko k náhrade trov konania. Súd, ktorý nie je povinný pátrať po stanovisku úspešnej strany sporu potom dospel k záveru, že žalovanému žiadne trovy konania nevznikli, a preto mu nepriznal nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 Civilného sporového poriadku,

1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.